

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 12 marca 2020 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy (...) Centrum (...) w S. kwoty 140,40 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 21 grudnia 2019 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnienie pozwu wskazała, że pracownik powódki odebrał od pozwanego na podstawie ustnej umowy odpady medyczne. Podał, że kierowca, który miał odebrać tylko odpady firmy (...) został poproszony przez pracownicę pozwanego, która wydawał odpadów od odbiór odpadów należących do pozwanego, gdyż zalegały one już długo i istniała ryzyko przekroczenia 72 godzin, przez które odpady takie mogą być przechowywane. Podał, że kierowca zgodził się, odpady odebrał, a powódka wystawiła z tego tytułu fakturę Vat, za którą pozwany nie chce zapłacić.

W dniu 25 maja 2020 roku Referendarz sądowy w XI Wydziale Gospodarczym Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt XI GNC 789/20).

W przepisany terminie pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. Podniosła, że twierdzenia przedstawione w pozwie nie są zgodne z prawdą. Potwierdziła, że sytuacja odbioru odpadów miała miejsce, jednak podała, że w dniu odbioru odpadów pozwany miał podpisaną umowę na odbiór odpadów z R. sp.zo.o. zgodnie z którą wynagrodzenia wykonawcy wynosi 7,50 zł netto za 1 kg tj. 8,50 zł brutto, a w budynku, w którym zostały odebrane odpady świadczy usługi wiele podmiotów, w tym prowadzących działalność leczniczą. W opinii pozwanego pracownik powoda omyłkowo odebrał odpady medyczne od pozwanego, zaś pozwany, który sam czekał na odbiór odpadów omyłkowo wydał odpady pracownikowi powoda. Podał, że jak wynika z karty przekazania odpadów osobą wydającą odpady była B. S. (1) zatrudniona na stanowisku gospodarczym, która nie była upoważniona do zawarcia umowy wywozu odpadów. Po dokonaniu odbioru do momentu otrzymania faktury Vat pozwany pozostawał w przekonaniu, że wydał odpady podwykonawcy R. sp.zo.o. Powód zaś będący jednostką sektora finansów publicznych nie ma możliwości dokonywania zapłaty za usługę, której nie zamawiał i której cena przekracza wartość usługi nabywanej u podmiotu, z którym ma podpisaną umowę. Pozwany podała, że dnia 22 stycznia 2020 roku dokonała zapłaty na rzecz powoda kwoty 24,30 zł, o czym poinformował powoda.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego powódka cofnęła powództwo co do kwoty 24,30 zł i wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 116,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 grudnia 2019 roku do dnia zapłaty. Powódka podtrzymała swe twierdzenia uzasadniające żądanie zapłaty podnosząc, że pracownik pozwanego miał świadomość, że podmiot odbierający odpady to pracownik powódki, a nie R. sp.zo.o.

Postanowieniem z dnia 29 października 2020 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy umorzył postępowanie w zakresie żądania zapłaty kwoty 24,30 zł.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 grudnia 2019 roku pracownik powódki A. A. przyjechał do budynku znajdującej się przy ul. 3 maja 25 w S., celem odbioru odpadów medycznych należących do firmy (...), z którą powódka ma podpisaną umowę na odbiór odpadów. W budynku tym także pozwany świadczy usługi medyczne

W dacie odbioru pozwany miał podpisaną umowę na odbiór odpadów z R. M. sp.zo.o. W budynku mieszczącym się przy ul. (...) w S. działa także laboratorium medyczne (...), a także (...) Centrum (...).

B. S. (2), rejestratorka medyczna pozwanego odebrała dokumenty potrzebne do wydania odpadów i umożliwiła pracownikowi pozwanego odbiór odpadów. Pracownik powódki udał się do piwnicy, skąd odbierane są odpady. Pozwany swoje odpady także umieszcza w piwnicy w worku z napisem (...). B. S. (2) pokwitowała na karcie przekazania odpadów odbiór odpadów medycznych pozwanego w ilości 3 kg.

Dowód:

- uchwała Sejmiku Województwa (...) z dnia 21.11.2017 r. o nadaniu statutu pozwanemu k.34-39,
- umowa pozwanego nr 13/Z/ (...)/2016 na odbiór odpadów k.40-44,
- porozumienie z dnia 4.04.2019 r. z załącznikiem k.45-46,
- wydruki z wyszukiwarki google k.47-48,
- zestawienie odbioru odpadów k.5,
- karta przekazania odpadów k.6,
- notatka A. A. z dnia 6.12.2019 r. k.7,
- zeznania świadka B. S. (2) k.81-81 verte,

W dniu 6 grudnia 2019 roku powódka wystawiła na pozwanego fakturę Vat nr (...) na kwotę 140,40 zł brutto za odbiór odpadów w ilości 3 kg z terminem płatności 20 grudnia 2019 roku, którą przesała pozwanemu.

Dowód:

- faktura k.4,

Pozwany po otrzymaniu faktury przesał do powódki pismo z dnia 30 grudnia 2019 roku pismo, w którym w odpowiedzi na otrzymaną fakturę poinformował, że odbiór wskazany w fakturze z dnia 6 grudnia 2019 roku został dokonany bezumownie, gdyż pozwany nie zlecał tego odbioru, a pracownik, który wydał odpady objęte kartą wydania odpadów wydał je pracownikowi powódki w przekonaniu, że powódka jest podwykonawcą firmy, z którą pozwany ma podpisaną umowę. W celu ugodowego rozwiązania sprawy płatności pozwany zaproponował zapłatę w wysokości równoważnej wynagrodzeniu, jakie płaci pozwany firmie, z którą ma podpisaną umowę tj. 7,50 zł netto za kg odpadów i w przypadku akceptacji propozycji pozwany zwrócił się o korektę faktury, a w przypadku niezaakceptowania propozycji zwrócił się o zwrot odpadów do punktu ich wydania.

Dowód:

- pismo pozwanego z dnia 30.12.2019 r. k.49,

Wezwaniem do zapłaty z dnia 9 stycznia 2020 roku pełnomocnik powódki wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 140,40 zł tytułem zapłaty za fakturę Vat nr (...).

W piśmie z dnia 28 stycznia 2020 roku pozwany w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty za fakturę za odbiór odpadów podtrzymał argumentację zawartą w piśmie z dnia 30 grudnia 2019 roku, potwierdził odbiór odpadów, wezwał do wystawienia faktury korekty, a następnie dokonał przelewu na konto powódki w kwocie 24,30 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k.8 wraz z potwierdzeniem nadania k.9 i wydrukiem śledzenie przesyłek k.10-11 i pełnomocnictwem k.12,

- pismo pozwanego z dnia 28.01.2020 r. k.49 verte,

- potwierdzenie przelewu k.50,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Powódka domagała się niniejszym pozwem od pozwanego zapłaty za odbiór odpadów medycznych dokonanych przez pracownika powódki, co stało się jej zdaniem na ustne zlecenie pracownika pozwanego.

Pozwany potwierdzał, że pracownik powódki odebrał odpady medyczne w ilości 3 kg, jednak twierdził, że odbiór odbył się omyłkowo, gdyż pracownik pozwanego, który wydawał odpady sądził, iż wydaje odpady podwykonawcy firmy, z którą pozwany ma podpisaną umowę na odbiór odpadów.

Powódka wywodzi swoje roszczenie z normy art. 60 k.c., zgodnie z którym z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli), a także z art. 97 k.c., z którego wynika domniemanie umocowania osoby znajdującej się w lokalu przedsiębiorstwa, który mówi, że osobę czynną w lokalu przedsiębiorstwa przeznaczonym do obsługi publiczności poczytuje się w razie wątpliwości za umocowaną do dokonywania czynności prawnych, które zazwyczaj bywają dokonywane z osobami korzystającymi z usług tego przedsiębiorstwa.

Mnie ma żadnego dowodu że B. S. (1) była umocowana do składania oświadczeń woli w imieniu pozwanego, a co za tym idzie do zawierania w imieniu pozwanego umów. W sprawie nie może też znaleźć zastosowanie art. 97 k.c., gdyż sprawa nie dotyczy „obsługi publiczności” tylko relacji między podmiotami gospodarczymi. Dodatkowo sprawa dotyczy odbioru odpadów, co nie jest czynnością zazwyczaj dokonywaną z osobami korzystającymi z usług (...).

Sprawa niniejsza też była rozpatrywana w kontekście przepisów prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia. Art. 752 k.c. mówi, że kto bez zlecenia prowadzi cudzą sprawę, powinien działać z korzyścią osoby, której sprawę prowadzi, i zgodnie z jej prawdopodobną wolą, a przy prowadzeniu sprawy obowiązany jest zachowywać należyłą staranność. Zgodnie z art. 753 § 1 k.c. prowadzący cudzą sprawę bez zlecenia powinien w miarę możliwości zawiadomić o tym osobę, której sprawę prowadzi, i stosownie do okoliczności albo oczekiwać jej zleceń, albo prowadzić sprawę dopóty, dopóki osoba ta nie będzie mogła sama się nią zająć. § 2 tego art. mówi, że z czynności swych prowadzący cudzą sprawę powinien złożyć rachunek oraz wydać wszystko, co przy prowadzeniu sprawy uzyskał dla osoby, której sprawę prowadzi. Jeżeli działał zgodnie ze swoimi obowiązkami, może żądać zwrotu uzasadnionych wydatków i nakładów wraz z ustawowymi odsetkami oraz zwolnienia od zobowiązań, które zaciągnął przy prowadzeniu sprawy.

Skutki prowadzenia sprawy wbrew woli zainteresowanego normuje art. 754 k.c. - kto prowadzi cudzą sprawę wbrew wiadomej mu woli osoby, której sprawę prowadzi, nie może żądać zwrotu poniesionych wydatków i odpowiedzialny jest za szkodę, chyba że wola tej osoby sprzeciwia się ustawie lub zasadom współżycia społecznego. Natomiast zgodnie z art. 755 k.c. istnieje obowiązek przywrócenia stanu poprzedniego lub naprawienia szkód przez prowadzącego cudzą sprawę, albowiem treść tego przepisu mówi, że jeżeli prowadzący cudzą sprawę dokonał zmian w mieniu osoby, której sprawę prowadzi, bez wyraźnej potrzeby lub korzyści tej osoby albo wbrew wiadomej mu jej woli, obowiązany jest przywrócić stan poprzedni, a gdyby to nie było możliwe, naprawić szkodę. Nakłady może zabrać z powrotem, o ile może to uczynić bez uszkodzenia rzeczy.

Materiał dowodowy jednak nie dał podstaw do zastosowania w sprawie ww. przepisów. Działania w interesie pozwanego też muszą być wykazane. Wykazana być musi okoliczność konieczności odbioru tych odpadów w perspektywie upływających 72 godzin oraz przede wszystkim działania pracownika powódki z rozeznaniem tej okoliczności. Dowód z przesłuchania świadka odbierającego odpady został cofnięty. Przesłuchana B. S. (1) praktycznie nic nie wie o sprawie, nie wie kto i jakie odpady miał odpady odbierać i nie potwierdziła aby prosiła o odbiór tych

odpadów, oraz aby to się działo w okolicznościach opisywanych przez powoda. Dodatkowo zeznała, że to osoba przyjeżdżająca po odpady miała wiedzieć jaki worek ma zabrać. Zatem brak dowodów również na takie działanie.

Biorąc pod uwagę, że pozwany pomimo, że nie zlecał odbioru odpadów postanowił zapłacić za odbiór stosując stawki jakby miał zapłacić podmiotowi, w którym ma podpisaną umowę i w dniu 22 stycznia 2020 roku, a więc jeszcze przed wytoczeniem niniejszego powództwa zapłacił powódce kwotę 24,30 zł Sąd mając na względzie art. 100 k.p.c. orzekając o kosztach procesu stosunkowo rozdzielił koszty procesu.

Pozwany zapłacił w zaokrągleniu 18 % żądanej przez powódkę kwoty, tak więc powódka przegrała sprawę w 82 %. Koszty powódki to wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej w kwocie 90 zł, 17 zł opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa i 30 zł opłaty od pozwu- łącznie 137 zł, a 18 % tej kwoty to 24,66 zł. Koszty pozwanego to wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej w kwocie 90 zł i 17 zł opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa – łącznie 107 zł, a 82 % tej kwoty to 87,74 zł. 87,74 zł – 24,66 zł daje kwotę 63,08 zł i taką też kwotę Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego w pkt II wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)